

[Aage Henriksen.]

til at fremsætte de Ændringsforslag, som det høje Ting nu beskæftiger sig med. Det paastaas ganske vist, at Tiderne gør det umuligt at skaffe fuld Beskæftigelse, fordi mange af de dertil krævede Raastoffer ikke findes i tilstrækkelig stor Mængde, men det passer ikke. Landets egen Natur er i Stand til at danne Grundlaget for Arbejdsløshedens Afskaffelse, hvis Sagen blev grebet fornuftigt an. Desværre kan man ikke sige, at det altid er Fornuften, som har raadet ved de Beskæftigelsesforanstaltninger, der er og bliver gennemført. Mange af Arbejderne er uden nogen som helst Værdi, som f. Eks. Anlægget af Cyklesti i Asserbo, hvor der saa godt som ingen Cyklist er, der gør Brug af den. Hvorfor har man ikke i langt højere Grad sat Arbejder i Gang, der kunde tjene til en Forbedring af vort Produktionsmaskineri? Mange Steder i Landet henligger der Arealer, som venter paa at blive drænet. Endvidere er der store Muligheder for at vinde nyt Land ved Inddæmning og Udtørring. Hvorfor udnyttes disse ikke fuldt ud? De Materialer, som vil medgaa hertil, kan uden større Vanskeligheder bringes til Veje.

Danmarks nationalsocialistiske Arbejderparti har altid arbejdet for Indførelse af Arbejdstjeneste, som skulde være obligatorisk for alle i bestemte Aldersklasser uden Hensyn til, fra hvilket Lag i Samfundet den enkelte stammer. Dersom en saadan Arbejdstjeneste blev indført, vilde Arbejdsløshedsproblemet ganske automatisk løse sig af sig selv, og de unge Mennesker, som deltog i Arbejdstjenesten, kunde bl. a. udføre de fornævnte for Samfundet vigtige Arbejder. En Arbejdstjeneste paa et halvt Aar for alle 18—21-aarige vilde betyde en kolossal Aflastning paa Arbejdsmarkedet. En enkelt Aargang inden for denne Aldersgruppe tæller ca. 63 000 Personer. Indførtes Arbejdstjenesten, vilde det straks medføre, at 190 000 unge Mennesker vilde blive draget bort fra de arbejdssøgendes Rækker, og senere vilde der konstant være godt 60 000 unge, som var beskæftigede i Arbejdstjenestelejre, hvilket ikke kunde undgaa at mindske Arbejdsløsheden tilsvarende.

Pludselig lader denne Plan sig desværre ikke realisere af den simple Grund, at de fornødne Ledere ikke forefindes, men havde Regeringen i Tide overvejet Spørgsmaalet, havde der været mere end Tid nok til at sørge for disses Uddannelse. Ændringsforslaget har jo, som bekendt, været under Forberedelse et helt Aar.

Det er heller ingen Undskyldning for, at Arbejdstjenesten ikke er blevet gennemført, at der ikke findes Steder, hvor de unge kan bo, medens de er inde til Arbejdstjenesten. Der findes Masser af Slotte rundt om i Landet, som vilde egne sig glimrende til dette Formaal, og som i Dag staar ubenyttede hen. Endvidere har vi baade de nødvendige Haandværkere og Raastoffer til Opførelse af Arbejdstjenestelejre, hvis disse blev bygget paa en fornuftig Maade. Men alt er blevet forsømt, intet er der gjort. Jeg skal dog undlade at komme ind paa, hvorfor Samlingsregeringen ikke har indført Arbejdstjeneste, til Trods for at der inden for det høje Tings Medlemmer i alle Lejre, bortset fra Venstres og Retsstatspartiets Repræsentanter, findes Folk, som er Tilhængere af Indførelse af en obligatorisk Arbejdstjeneste.

Finansieringsspørgsmaalet vilde ikke volde større Vanskeligheder og kunde endog gennemføres uden at belaste Statsbudgettet synderligt, fordi der vilde spares store Beløb til Udbetaling af Understøttelse.

Endelig finder jeg Grund til at henlede det høje Tings Opmærksomhed paa, at der ved at udnytte Muligheden for en Konvertering kunde spares saa store Beløb, at disse vilde slaa til til en Finansiering af Arbejdstjenesten, men som bekendt modarbejder Nationalbanken stadig Konvertering gennem sit Obligationssalg.

Saa længe Regeringen ikke gør, hvad den kan, for at skaffe de arbejdsløse Arbejde, finder vi det usømmeligt, at den søger at ramme de nødstedte, fordi den selv har Ansvaret for de elendige Kaar, hvorunder de slæber sig gennem Tilværelsen, og derfor kan vi Nationalsocialister ikke anbefale det af den højtærede Socialminister fremsatte Lovforslag.

Arbejds- og Socialministeren (Kjærbøl): Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Detailler i det foreliggende Lovforslag. Jeg har herom ved Forslagets Forelæggelse for det høje Ting sagt, hvad jeg mener der bør siges paa Sagens nuværende Stadium, men jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger i Almindelighed.

Det underer mig ikke, at man i Dag fra enkelte Sider har kritiseret mine Bemærkninger ved Lovforslagets Fremsættelse her i Tinget efter den temmelig enestaaende Pressekampagne, man fra visse Sider har fundet det rimeligt at iværksætte. Det underer mig mere, at man har vist en saa ringe Forstaaelse for, hvad der laa i mine Bemærkninger, og det saa meget